

2020. október, 94. szám
Ian Jeal
Imaernyő
üzenetével

Kedves Imatársaink Európában!

Zsolt 127:1: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői.” Ezt az igeverset vésték fel a Westminster Palota előcsarnokában, ami otthont ad az Egyesült Királyság parlamentjének. Ez naponta emlékezteti azokat, akik a nemzet vezetésére kaptak elhívást, hogy mik a kötelességeik és kitől kell vezetést kérniük. Ennek a versnek emlékeztetnie kell minket is, akiket az imádkozásra hívott el az Úr, hogy támogatnunk kell nemzetünk vezetőit, vagyis, ahogyan Pál apostol bíztat minket: „...mindenek előtt, hogy tartassanak könyörgések, imádságok, esedezések, hálaadások minden emberekért, Királyokért és minden méltóságban levőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet éljünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel” (1Tim 2:1-2). Ezt még fontosabbnak kell tekintenünk most, a globális nyugtalanság napjaiban.

Milyen ma a brit értékrend?

Mint sok nyugati társadalom, az elmúlt néhány évtizedben az Egyesült Királyság (UK) is az elvilágiasodás felé hajlott el. Hogyan alakította ez az UK-t, és milyen lesz ez az ország a jövőben?

Mivel tengerjáró szigetországgként éltük meg történelmünket, túltekinthettünk a határainkon, és felfedezhettünk új országokat, földrészeket. Ezzel együtt egyre inkább éreztük hatalmunkat, és talán fensőbbiségünket is. Ennek köszönhetően felépítettünk egy birodalmat, ahol – büszkeségünkől vezetve hittük, hogy – „sosem nyugodott le a nap”. Mindez azon a szilárd hiten is alapult, hogy Isten velünk van, mert keresztény értékekre építettünk. Valóban sok jó dolog indult ki az UK-ból, de ma megkérdőjelezzük ezt a hitet, ahogyan a közelmúltban fellángolt vita is mutatja arról, hogy az „Uralkodj Britannia!” c. hazafias dalt el kell-e énekelni a Proms koncertek utolsó estéjén.

Az UK egyházának szembe kell néznie azzal, hogy már nem nevezhetjük a brit értékrendet keresztyénnek. Nem köthetjük brit mivoltunkat a keresztyén hitünkhöz; aki brit, az már nem feltétlenül keresztyén. Országunk vezetői egyre távolabbra mozdítanak minket a keresztyén értékektől, amelyek egykor alátámasztották demokráciánkat és jogi rendszerünket is – amelyekre a világ nagy része irigyen tekintett.

Sokan még ma is hiszik, hogy a világ vezető országai között lenne a helyünk. Ahogy egyre inkább eltávolodunk a bibliai parancsoktól, amelyek demokráciánkat formálták és segítettek társadalmunk alakításában is, valójában elveszítjük a jogunkat ahhoz, hogy a világ meghallja a hangunkat. Elég borús képet festek az országról, amit szeretek, de ez olyan valóságot tükröz, amit nem hagyhatunk figyelmen kívül, ha hatékonyan akarunk imádkozni az UK-ért.

A jelenlegi világválság közepette hiszem, hogy minden országnak önvizsgálatot kellene tartania, és fel kellene tennie a kérdést: milyen értékrend és erkölcsiség szerint él. Jézus parancsának megfelelően elsőként Istent szeretjük, másodszor pedig felebarátunkat, mint önmagunkat? Chiara Lubich, a Focoláre mozgalom alapítója mondta: „Szeress másokat úgy, mint önmagadat... Képzeld el, milyen lenne a világ, ha ezt az arany szabályt gyakorolnánk, nem csak egyének között, hanem etnikai csoportok, népek és nemzetek között is: ha mindenki úgy szeretné a másik országát, mint a sajátját!”

Az utóbbi néhány évtizedben a britek a saját, egyéni jogaikra összpontosítottak, és bizonyos mértékig elvesztették a képességüket arra, hogy hozzájáruljanak a társadalom építéséhez. John F. Kennedy azt mondta egyszer: „Ne azt kérdezd, hogy mit tehet az országod érted, hanem azt, hogy mit tehetsz te az országodért!” Talán nekünk is, nemzetként nem azt kellene kérdeznünk, hogy „mit tehet értünk a földrészünk/világunk”, hanem azt, hogy „mit tehet az országunk a földrészünkért/világunkért”.

Az, hogy az UK milyen lesz a jövőben, a következő pár hónapban dől el, hiszen a Brexithez kötődő kereskedelmi tárgyalások végkimenetele mindnyájunk életére jelentős hatást gyakorol majd. Világunkban egyre függetlenebbek az emberek. A koronavírus járványból azt kellene megtanulnunk, hogy jobban együtt kell működnünk, mint valaha. Az individualizmus mégis felüti csúf fejét még ma is. Olyan megoldást kell találnunk, amely méltányos az UK és a kontinens többi része szempontjából is. Hálát adok Istennek azért, hogy az UK és egész Európa alapját közös keresztyén örökségünk képezi. Mindnyáján várjuk hát Istentől jövőnk alakítását!

Miért imádkozzunk?

- Azért, hogy azonnal felvetődjön egy országos imanap ötlete!
- A jelenlegi kereskedelmi tárgyalásokért a Brexit kapcsán; hogy a felek meg tudjanak állapodni!
- Azért, hogy az Isten keresése utáni egyre nagyobb vágy, amit a vírus okozott, növekedjen és vezessen az Őhozzá való visszatéréshez a társadalom minden szintjén!

Az Ima Európai Uniója, London, október 26-30.

Az EUoP londoni találkozásának előkészítése kihívást jelent a jelenlegi Covid-19 korlátozások miatt. Mi, vezetők azonban úgy érezzük, folytatnunk kell hittelt, habár csak kevesebb résztvevővel számolhatunk. Kérjük, imádkozzatok, hogy Isten továbbra is utat készítsen nekünk!

További imatéma:

Imádkozzunk tűzszünetért és hosszútávú megoldásért Hegyi-Karabahban, az Örményország és Azerbajdzsán között vitatott területen!

KAPCSOLAT: Canopy of Prayer,
Ortwin Schweitzer, Ian Jeal,
Corrie Oosterhuis |
info@canopyofprayer.eu |
www.canopyofprayer.eu
ADAKOZÁS: Waechterruf e.V.,
IBAN DE73 6129 0120 0464 0500
06 BIC GENODES1NUE Use
„Project 2100“, név és cím.